

SRBSKI RADIKALCI ZA ODPRAVO DIKTATURE

KRALJ ALEKSANDER UTRJUJE POLITIČNE ODNOSAJE MED JUGOSLAVIJO IN ROMUNSKO

Slovenskim in hrvaškim separatistom so se pridružili še srbski. — Notranja organizacija jugoslovanske države mora biti popolnoma preosnovana. — Avstrijski predsednik želi zvezati Avstrijo z Nemčijo in z Jugoslavijo. — Gospodarska zveza vseh evropskih držav.

SOFIJA, Bolgarska, 23. januarja. — Neki tukajšnji časopis je dobil iz Beograda poročilo, da so voditelji bivše srbske radikalne stranke, ki zastopajo velik del srbske opozicije, izdali proglas, v katerem pravijo, da se popolnoma strinjajo s hrvaškimi in slovenskimi voditelji, da je treba diktaturo v Jugoslaviji odpraviti ter izpremeniti Jugoslavijo v zvezo treh držav.

V proglasu je rečeno med drugim: — Nova organizacija države naj se završi v soglasju s Srbi, Hrvati in Slovenci. Pri reorganizaciji naj bodo vse tri skupine jugoslovanskega prebivalstva enakomerno zastopane. Ta cilj naj bo dosežen potem svobodnih volitev ljudskih zastopnikov, ki imajo edini pravico odločati o bodočem sestavu države.

BUKAREŠTA, Romunska, 23. januarja. V Sinajo sta dospela na obisk h kralju Karolu jugoslovanski kralj Aleksander in kraljica Marija.

Jugoslovanskega kralja in kraljico je spremljal zunanji minister Jeftić.

Ta obisk naj bi bil javna demonstracija prijateljstva, ki vlada med Romunsko in Jugoslavijo. S tem hočeta obe državi pokazati Italiji, da so bila na zadnji konferenci Mala antante v Beogradu odstranjena vsa nesoglasja med sosednjima državama.

Italija pred kratkim ni hotela obnoviti prijateljske pogodbe z Romunijo za dobo petih let. Obnovila jo je le za šest mesecev.

Romunija hoče igrati nekako posredovalko med Jugoslavijo in Italijo in sicer na podlagi gesla: — Balkan balkanskim narodom.

BEOGRAD, Jugoslavija, 23. januarja. — Slovenski demonstranti so prebili policijsko vrsto in so kamenjali okna škofijske palače.

Demonstracijo so vprizorili po pogrebu Vilka Perdana, ki je izvršil samomor v protest proti škofovi prepovedi, da katoličani ne smejo biti člani Sokola.

DUNAJ, Avstrija, 23. januarja. — Po mnenju predsednika avstrijske republike Viljema Miklas bi bila najboljša rešitev srednjeevropskega problema gospodarska zveza vseh srednjeevropskih držav od Severnega morja do Jadrana in od Rena do Transilvanskih Alp.

Taka zveza bi vključevala Nemčijo, Avstrijo, Ogrsko, Jugoslavijo in Čehoslovaško. V resnici bi bile v tej zvezi vse prejšnje avstrijske dežele skupno z Nemčijo.

"Tako imenovane nasledstvene države Avstro-Ogrske," je rekel predsednik Miklas, "po mojem mnenju ne morejo obstati kot neodvisne države. — Nekatere med njimi so imele nekaj prosperitetnih let takoj po vojni, toda skoro v vsaki državi je ta prosperiteta živela le malo časa.

"Dunaj, Praga in Budimpešta potrebujejo ena drugo ravno tako kot pred vojno. Monarhija je imela to prednost, da je vsaka dežela imela svoj standard za svoj obstoj, toda dežele, odkar so se ločile, so zastoj iskale ta standard.

"Razkosanje avstro-ogrske države ni bilo potrebno. Podonavska monarhija ni umrla naravne smrti — ubita je bila s silo. Ali ni bilo uničenje Avstrije cilj zaveznikov? Zopet postaviti Avstrijo je ravno

Kitajska vlada zbira močno armado

20. AMENDMENT K ZVEZNI USTAVI

Missouri je bila šestintrideseta država, ki je odobrila dvajseti amendent k zvezni ustavi.

Jefferson City, Mo., 23. jan. — Država Missouri je šestintrideseta država, ki je odobrila dvajseti amendent k zvezni ustavi. Narodni zastopniki, ki so bili pri decembrskih volitvah poraženi, so opravljali svojo službo še par mesecev, predno jim je potekel termin.

Tak narodni zastopnik, imenovana "lame duck" (hroma raka) je bil v narodnem zastopstvu bolj za oviro kot pa za pozitivno delo. Znanprej bo v tem slučaju drugače. Dvajseti amendent določa, da bo nastopil novoizvoljeni predsednik svoje mesto že 20. januarja, ne pa šele 4. marca. Istočasno izvoljeni kongres se bo sestel že sedemnajst dni prej.

Amendent sta predlagala newyorški republikanec La Guardia in senator Norris iz Nebraske.

La Guardia je stavil tozadevni predlog že leta 1922.

TUDI RIBE KRULJO

Washington, D. C., 23. jan. — V džunglah severne Kolumbije žive ribe, ki krulijo, kače, ki lajajo in mravlje, ki evlijo.

Ameriški botanist dr. W. A. Archer se je vrnil iz Kolumbije in je prinesel seboj veliko zbirko do sedaj nepoznatih rastlin. Rekel je tudi, da tam žive ribe, ki krulijo in je njihov glas podoben ropotanju aeroplana.

Domačini imenujejo to ribo boca chieo. Žive pa samo v reki Atrato. V suhih mesecih, v januarju in februarju se selijo pa reki navzgor.

Dr. Archer sicer ni slišal lajati kače, toda je mnenja, da živi taka kača, ker so mu o tem pripovedovali domačini. Kača je večinoma zvitna na kakem drevesu in tiho laja, kakor pes.

Mravlja, ki evli, je dolga en palec in je strupena, kajti človeka, katerega je vgriznila, napade mrzlica.

Dr. Archer je prinesel s seboj tudi drevo, od katerega dobivajo domačini neko tekočino, ki gori in jo rabijo mesto petroleja v svetilkah.

tako težko, kot popraviti dragoceno vazo, ki se je razbila na tisoč kosov. Mnogo lažje je napraviti novo. Mnogo je že bilo predlaganega, kot priklopitev Avstrije k Nemčiji, carinska zveza med Avstrijo in Nemčijo in Tardieuov načrt podonavske federacije brez Nemčije.

"Moje mnenje je, da nobeden izmed teh načrtov, ki so bili vsled nezaupanja zavrženi, ni pravi. Noben načrt, ki izključuje kako državo, ki ima kako skupnost z drugimi državami srednje Evrope, ne more biti pravi. Zveza se mora raztezati od Severnega morja do Jadrana in od Rena do Transilvanskih Alp. Avstrija, ki veže vzhod z zapadom, je poklicana, da pri tem posreduje."

Predsednik Miklas pravi, da ne verjame, da bi Ogrska kdaj postala monarhija pod vladjo Habsburžanov, toda če bi se to zgodilo, bo Avstrija spoštovala svojo republikansko obliko, ker je to volja naroda.

NOV ODBOR LIGE NARODOV

Posebni odbor bo skušal poravnati spor med Kitajsko in Japonsko. — V poročilu bodo navedena sama dejstva.

Ženeva, Švica, 23. januarja. — Odbor devetnajstih Lige narodov je imenoval pododbor devetih članov, da sestavi poročilo o dejstvih in priporočila za poravnavo spora med Japonsko in Kitajsko zaradi Mandžurije.

Ta odbor sestoji iz delegatov Nemčije, Anglije, Francije, Italije, Belgije, Čehoslovaške, Švice, Švedske in Španske. Nemški delegat je predsednik odbora.

Delegati so glede spora med Japonsko in Kitajsko različnega mnenja.

Angloški delegati so zahtevali, da Liga sprejme Lyttonovo poročilo. To poročilo izraža mnenje, da Japonska ni postopala postavno, ko je vpadla v Mandžurijo in je ustanovila novo državo Mančukuo.

Predno bo sestavljeno to poročilo, bo vzelo še mnogo časa in zatem bo odbor devetnajstih zopet razpravljal o tem poročilu in bo sklenil, kako stališče naj zavzame Liga proti Japonski, ki se do sedaj Liginim sklepom, ni hotela ukloniti.

Odbor devetnajstih se je ravnal po Liginim pravilih, ki določajo, da naj sestavi poročilo o dejstvih, ako ni bilo mogoče zadeve rešiti.

V soboto je Liga sklenila, da je bilo vse prizadevanje za poravnavo spora brezuspešno.

Japonski delegati pa še vedno upajo, da bo mogoče spor poravnati, ker pričakujejo, da bo angleški zunanji minister Sir John Simon, ko se zopet vrne v Ženevo, predložil nov načrt za poravnavo.

DOLGI POST KOKOŠI

East Hampton, Conn., 23. jan. — Charlesu Chapel je pred šestimi tedni nenadoma izginila kokoš. Končno jo je našel v podstrešju med krmo. Bila je tako oslajena, da ni mogla ničesar zobati. Pital jo je in kokoš se je popravila.

BOLIVIJCI NAPADAJO

Bolivija pošilja ojačenja. Aeroplani bombardirajo utrdbo. — Spopadi v zraku. — Bolivijci so do sedaj izgubili 1200 mož.

La Paz, Bolivija, 23. januarja. — Vlada poroča, da so Bolivijci zavzeli več utrjenih paragvajskih postojank pri trdnjavi Nanawa v Chaco okraju. Infanterija pod močnim ognjem artilerije prodira proti Nanawa. Bolivijski aeroplani neprestano bombardirajo paragvajske postojanke v Nanawa. Paragvajci so imeli okoli 400 mrtvih in 600 ranjenih.

Asuncion, Paragvaj, 23. jan. — Po mnenju vojaških izvedencev je sedaj v teku najhujša bitka med Bolivijci in Paragvajci. Bolivijci ljuto napadajo trdnjavo Nanawa.

Paragvajski glavni stan naznaja, da so Bolivijci v treh dneh pri naskoku na Nanawa izgubili 1200 mrtvih, in ranjenih. Ko je 4000 Bolivijcev skušalo prodirati po močvirnatem ozemlju, so Paragvajci otvorili nanje ljuto ogenj iz strojnih pušk.

Bolivijško infanterijo so podpirali zračni skadroni. Tudi Paragvajci so poslali svoje aeroplane in v zraku je prišlo do hudega spopoda. Kot zatrjuje paragvajski glavni stan, niso Bolivijci dosegli nikakega uspeha.

Poročila pravijo da se vrše najhujši boji na celi fronti, odkar so se pričele sovražnosti v juliju lanskega leta. Vsa bolivijska sila pa je obrnjena proti trdnjavi Nanawa. Mesto je važno železniško križišče in glavni stan paragvajske armade.

STARINSKE IZKOPNINE V PERZIJI

Ameriška ekspedicija je izkopala 4000 let staro mesto. — Arheologi označujejo najdbe kot najvažnejše.

Chicago, Ill., 23. januarja. — Ravnatelj perzijske ekspedicije čikaškega vseučilišča dr. James Henry Breasted, pravi, da je sedanja ekspedicija odkrila najvažnejše stvari zadnjih sto let.

Kot pravi dr. Breasted, je ta najdba prinesla na dan podatke iz kamenite dobe do Čira Velikega.

Ekspedicija je izkopala mesto, ki je bilo na svojem višku pred 6000 leti in palačo, ki je bila sezidana 330 let pred Kristosom.

Vhod v palačo tvorijo mramornati kipi, visoki do šest čevljev in v dolžini 1000 čevljev. Palača je bila zidana iz opeke in iz črnega mramora. V mramorju so izklesane podobe perzijskih in medijskih kraljev.

Mesto je pokrivala zemlja 10 do 12 čevljev globoko. Našli so tudi rdeče barvane slike na stenah, razno domače orodje, posode in nekaj kosti.

PROTI SEVERU JE BILO POSLANIH MNOGO IZBRANIH VOJAKOV

SANGHAJ, Kitajska, 23. januarja. — Poročila iz vseh krajev Kitajske naznanjajo, da pošilja Kitajska iz vseh krajev močne vojaške oddelke v provincijo Jehol, da vstavijo nadaljnje japonsko prodiranje proti jugu. Daleč iz Kaigana, na mongolski meji, prihajajo kitajske čete proti vzhodu v Jehol, na tisoče vojakov pa zavzema postojanke južno od kitajskega zidu ob Tientsin-Sanhajwan železnici. — Vsa ta armada je pripravljena, da prepreči japonsko prodiranje v Jehol, proti Tientsinu in Peipingu.

NAZIJI ZOPET ROGOVILJO

Tri osebe so podlegle ranam. — V Berlinu je bilo ranjenih 39 oseb. — Hudi spopadi so bili tudi v Kolnu.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. — Vred spopada med Naziji in njihovimi političnimi nasprotniki so umrle tri osebe, okoli 50 pa se jih zdravi vsled zadobljenih ran.

Ko je razjarjena množica skušala razbiti parado narodnih socializmov, ki so hoteli korakati na Buelow trg, kjer je glavni stan komunistov, je bilo ranjenih 35 oseb. Ponoči so bile v raznih spopadih ranjene štiri osebe. Okoli 1000 oseb je bilo aretiranih.

Drugi nemiri so se vršili v Kolnu in v Lipskem.

Komunisti so naznanili, da bodo pričeli veliko kampanjo proti narodnim socializmom (fašistom) pod geslom "Berlin ostane rdeč". Komunisti so odločno protestirali proti manifestaciji narodnih socializmov ter so prosili, da jim mesto dovoli parado, kar pa jim je bilo zavrnjeno.

Voditelj narodnih socializmov Adolf Hitler se je vozil v avtomobilu iz enega kraja nemirov v drugega in je zvečer pred množičnim občinstvom govoril v Sportpalast pod močno policijsko stražo. Demonstracije so se pričele, ker so fašisti odkrili nagrobni spomenik svojemu pristaši Horstu Wessel, katerega so pred enim letom ubili komunisti.

SOVJETI POPUŠČAJO GLEDE VERE

Moskva, Rusija, 23. januarja. — Po najnovejši sovjetski odredbi bodo ruski duhovniki mogli opravljati svojo službo, ako bodo dokazali, da imajo zadostno število vernikov.

V Moskvi je sedaj odprtih okoli 100 cerkva. Več tisoč duhovnikov, ki ne morejo dokazati, da imajo dovolj vernikov za opravljanje cerkvene službe, pa bo najbrže skupno z drugimi poslanih v kraj, kjer bodo mogli pomagati k boljšemu uspehu v industriji.

GANDHI SE BO ZOPET POSTIL

Bombay, Indija, 23. januarja. — Mahatma M. K. Gandhi je sklenil, da se zopet prične postiti v protest, ker podkralj ni hotel podpisati povelja, da bi "nedotakljivi" smeli obiskovati temple.

Koliko vojaštva je poslala Kitajska proti Japoncem, ni natančno znano, toda domneva se, da je pripravljenih na veliki boj okoli 250.000 kitajskih vojakov.

Poleg tega prihaja iz osrednje Kitajske mnogo vojaštva proti severu. Narodna vlada, kot pravi neko poročilo, je poslala proti severu okoli četrtilijona vojakov.

Ta armada pa obstoji večinoma iz infanterije in je med njimi le malo strojnih pušk, artilerije in kavalrije. Kaj bo prinesla bodočnost, ne more nihče vedeti, vendar pa je gotovo, da bodo Japonci v kratkem vpadli v Jehol. Mogoče je, da bosta obe nasprotni vojski v sedanjem hudem mrazu, ki vlada v onih krajih, počivali in čakali na gorkejšo vreme.

Po mnenju tujih vojaških izvedencev, bi Japonska mogla uničiti kitajsko vojsko z zavzetjem Tientsina in Peipinga, toda Japonci najbrže tega ne bodo storili, ker se boje spora s tujimi državami.

Kitajska vlada v Nankingu zbira močno vojsko in namerava udariti na Japonce z vso silo, kadar namene priločnost.

Vsi so prepričani, da bo prišlo do vojne med Japonsko in Kitajsko.

Japonci so v Šanhaiwanu postavili svojo pošto in upeljali strogo cenzuro. Mesto hočejo priklopiti Mančukuo državi.

MADŽARKA OBDOJENA NA SMRT

Szegedin, Ogrska, 22. januarja. — Viktorija Rieger, 50 let stara kmetica, je bila obdojena na smrt, ker je ubila dva moža. Dve ženi sta jo najeli, da je umorila njuno moža. Obesila jih je v njihovih hlevih na trame, da je bilo na jrvu pogled videti, kot bi se sama obesila.

Obe ženi pa sta bili obsojeni na dosmrtno ječo.

Za svoje delo je pri eni ženi dobila Riegerjeva eno leto stanovanja, hramo in tobak.

ŠPANSKI IZGNANCI SE VRAČAJO

Madrid, Španija, 23. januarja. — Šestdeset španskih monarhistov in bivših častnikov, ki so bili izgnani v Villa Cisneros v zapadni Afriki, je bilo pripeljalnih na Španjo, da se zagovarjajo pred sodiščem vsled udeležbe neuspešne vstaje, katero je vodil lausko poletje general Sanjurjo. Ker je pred nekaj tedni iz Villa Cisneros pobegnilo 29 izgnancev, ki so prišli na Portugalsko, je vlada sklenila, da pospeši obnavljanje proti upornikom.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.
Dopolni brez podpisa in osebnosti se ne priobnejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, gostimo, da se nam tudi prejšnje bivališke naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

SELE SEDAJ SMO NA ČISTEM

Glas Naroda je imel v domovini precej naročnikov. Predvsem so bili naročeni nanj rojaki, ki so se podali domov, in se jim je list tekom njihovega tukajšnjega bivanja tako priljubil, da tudi v starem kraju niso mogli biti brez njega. Dosti je bilo pa tudi takih, ki so ga odtukaj naročili za svoje sorodnike in znanee.

Tistim, ki so bili direktno naročeni nanj, smo vrnili naročnino. Amerikancem, ki so ga naročili za svoje v domovini, smo vsoto pripisali k naročnini.

Glas Naroda namreč ne sme v Slovenijo, oziroma v Dravsko banovino, kateri banuje dr. Marušič.

Lansko poletje smo čitali v starokrajšem časopisu, da je Glas Naroda v domovini prepovedan, češ, da je objavil nekatere članke, ki niso bili v soglasju s politiko jugoslovanske vlade.

Jugoslovanska vlada nakaga časopisu težko nalogo. List, ki hoče biti deležen milosti beograjske gospode, mora odobravati njeno politiko, ali pa molčati. Hliniti se ne znamo, molčati je pa tudi težko, posebno če objavlja dobro informirani newyorški "Times" novice iz Jugoslavije, ki so v stari domovini dobro znane, pa si ljudje ne drznejo niti šepetati o njih.

Tako smo naprimer poročali, da je dal jugoslovanski kralj naložiti v londonskih bankah ogromne vsote denarja; da je romunski prestolonaslednik izvedel o pustolovščinah svojega očeta Karola, da se Hrvatje puntajo in druge take reči.

Posledica tega je bila, da so nas lansko poletje obvestili iz starega kraja, da je Glas Naroda prepovedan.

Oficijelnega obvestila nismo dobili niti iz Beograda, niti s poslanstva in ne z jugoslovanskega konzulata.

Nato smo vprašali, zakaj.

Konzulat nam je po dolgem času odgovoril, da Glas Naroda v domovini ni prepovedan, makar smo ga zopet začeli pošiljati.

Jeseni so začela prihajati pisma, da naročniki ne dobivajo našega lista. V mnogo hiš so prišli žandarji in zaplenili vse številke.

Na ponovno vprašanje nam je odgovoril konzul, da nima o prepovedi nobenega oficijelnega obvestila.

Slednjič smo izvedeli, da je ban Dravske banovine, dr. Marušič, na svojo pest prepovedal cirkulacijo našega lista v Sloveniji.

Kaj je dovedlo dr. Marušica do tega, nam je znano. Dal je duša zagrizenosti, ki se je porodila v njem, ko med vojno ni hotel Glas Naroda parirati njegovim diktatom.

Dr. Marušič je v Dravski banovini neomejen gospod. Njegova beseda je odločilna. Toda s takimi prepovedmi kot jo je izdal v našem slučaju, ne bo mnogo koristil Jugoslaviji.

Glas Naroda bo tudi v bodoče poročal resnico o položaju v domovini. S prikriivanjem se ne da dosti doseči. Resnica bode v oči, je pa resnica za to.

Zaenkrat ne sme Glas Naroda v domovino. Pot mu je le začasno zaprta. Pošiljati ga bomo začeli, ko bo v Jugoslaviji več svobode in manj zagrizenosti na najvišjih mestih.

Nazaj h konju.

Tako se glasi klic, ki odmeva zadnje čase širom češkoslovaške republike. Praška vlada je namreč izdala nov zakon, ki znatno zvišuje bremena avtomobilistov in šoferjev. V Zlinu so se zaradi tega ondodni vozači zbrali k protestnemu shranovanju in sklenili, da se bodo 16. januarja odpeljali s 600 vozili v Prago, kjer bodo demonstrirali proti določbam, ki pomembno uničuje njih eksistence.

Med šoferji se močno širi agitacija z geslom "Nazaj h konju!" Mnogo avtomobilskih podjetnikov se je zaradi povišanja davčin in taks za bencin odločilo prodati avtomobile in si omisliti konjske vprege, ki je cenejša in vendarle nudi izvozniku možnost, da se preživi z delom, pri katerem mu pomagata voz in kljuse.

"LIKVIDACIJA" SVETOVNE VOJNE

"Journal des Debats" je priobčil 28. decembra dopis profesorja francosčine in literature v Amsterdamu M. H. Bolhuusa. Dopisnik obravnava protifrancosko propagando in piše: "Proti argumentom, ki jih rabijo sovražniki Francije, da jo očrni, bi rad postavil nekaj, kar je javnost prezrla. Gre za proces, ki meče kaj čudno luč na sedanjo Nemčijo. Kaj bi sodili o miroljubnosti države, kjer obsodijo 14 let po vojni na 10 let težke ječe bivšega vojaka za to, ker je izdal podrobnosti o nameravanem napadu s strupenimi plini l. 1915? Narod, ki zakrivi kaj takega, ima žal še dolgo pot do humanosti in pravega, brez katerih ne more biti trajnega mira. To je res čuden način likvidacije svetovne vojne."

Gre za bivšega nemškega vojaka, ki je leta 1915 pobegnil in izdal Francozom, da pripravljajo Nemci napad s strupenimi plini. Dva francoska generala sta v svojih nedavno objavljenih spomenih omenila ime tega vojaka in polk, ki je v njem služil. Tako so prišle nemške vojaške oblasti vojaku na sled, moral je pred sodišče in dobil je 10 let težke ječe. Toda javnost tega procesa ni prezrla, kakor misli pomotoma profesor Bolhuise. O božici je pisal o njem pariški "Le Matin" na prvi strani.

Naši v Ameriki.

19. januarja zjutraj ob 3. uri je preminil v Clevelandu rojak Frank Smolič, v starosti 57 let. Bolehal je okrog leto dni, zadnji mesec pa je bil primoran biti v postelji. Pokojni je bil doma iz vasi Vrh, fara Trebnje, ter je prišel v Ameriko pred 31 leti.

16. januarja zjutraj je preminula na svojem domu ena najstarejših calumetskih Slovenk, Jos. D. Grahek. Pokojna, ki je bolehalo že dalje časa, je prišla na Calumet pred več kot 50 leti, da se združi s svojim možem, kateri je tedaj že bival tam. Od onega časa sta neprestano živela na Calumetu ter sta vzgojila tudi več otrok. Zlato poroko sta obhajala pred dvema leti, h kateri so jima čestitali številni sorodniki in znaneci. Jos. D. Grahek, soprog pokojne, ki je še vedno čil in zdrav, se je podal z drugimi pionirji v Ameriko in ko se je pred več kot 50 leti osnovalo prvo slovensko društvo v Ameriki, društvo sv. Jožefa, katero je lansko leto praznovalo 50-letnico svojega obstanka, je bil Grahek eden izmed ustanovnih članov.

Lenard Slobodnik, kasir zaprte First State banke v Ely, Minn., ki se je v samomorilnem namenu ranil v prsi, je bil ta tedaj pozvan pred sodišče v Virginiji. Toliko je okrevljal, da lahko zapusti bolnišnico. Slobodnik je obtožen poverbe v banki. V bolnišnici je precej govoril o tej zadevi in priznal marsikaj, toda pismene izjave ni hotel podpisati.

Iz Joliet, Ill. se poroča — Neposredno pred nastopom 25. letnega uradovanja, kot vrhovni tajnik K. S. K. Jednote, je dne 28. decembra 1932 huda pljučnica v zvezi z influenco vrgla na bolniško postelj Josepha Zalazara. Bil je v oskrbi zdravnika in bolniške streljnice noč in dan. Bolezen je sedaj srečno prestopil in je sedaj toliko boljši, da zopet za silo opravlja ogromno delo v gl. uradu Jednote.

Doksa, ki je bil star šele 32 let, je bil pogodbeni poštar od julija 1932. Njegovo truplo so prepeljali v Središče, kjer je bil tudi pogreb.

ni in poročilo je bilo opremljeno s komentarjem, ki takorekoč doslovno odgovarja komentarju amsterdamskega dopisnika "Journal des Debats".

Isti "Matin" pa priobčije 28. decembra sledeče poročilo: "18. septembra 1915 so kopale tri čete 168. pešpolka napadalni rov pred sprednjimi stražami pri vasi St. Thomas v departementu Marne. Vojaki so delali od prejšnjega večera 70 m pred nemškimi strelskimi jarki in v takem dežju granat, da je postal položaj po solnčnem vzhodu nevzdržen. Toda povelja za umik ni bilo. Seržant Gauche, ki je vodil polovico čete, je pridrl na svojo puško bel robeč, vzel 20 mož in krenil k sovražniku. Včeraj, torej 17 let po omenjenem dogodku, se je zagovarjal zdaj 51 letni seržant Gauche pred pariškim vojaškim sodiščem. Na predsednikova vprašanja je odgovarjal mirno, samozavestno. Predsednik je opisal njegovo življenje. Gauche je častnikov sin. Služil je prostovoljno štiri leta pri vojakih, najprej pri 70. pešpolku, pozneje pri 1. polku Zuavov, leta 1906 je pretopil v tujsko legijo, a leta 1911 je bil odpuščen. V Maroku in Alžiru je bil ranjen, za hrabrost je bil večkrat odlikovan. 1. avgusta 1914 je bil mobiliziran, v oktobru pa zaradi hemoptizije suberabitriran. 12. junija 1915 se je prostovoljno javil k vojakom za vso dobo vojne in čez štiri mesece je postal seržant.

Inkrimirano dejanje je obtoženec odkrito priznal, rekoč: "Ne vem, kaj se je bilo zgodilo z menoj. Položaj je bil nevzdržen."

Priče so brez izjeme potrdile, da je bil položaj na bojišču res nevzdržen. Vrhovni komisar je pa kljub temu zahteval kazni, kakor jo določa zakon. Obtoženec zagovornik je storil vse, da bi sodišče prepričal, da je treba obtoženca oprostiti. Po dolgem posvetovanju so se sodniki vrnili v sodno dvorano in predsednik je razglasil obsodbo. Gauche je bil obsojen na najnižjo kazni, na pet let prisilnega dela.

Komentar je tu odveč, ker si ga lahko vsak sam napravi. Zanimivo bi bilo le vedeti, ali so gospodje, ki so ubogega seržanta obsodili, sploh kdaj volali smodnik.

SAMOMOR POŠTARJA

V soboto 7. januarja se je vršila po naročilu poštne direkcije revizija na pošti v Cirkovcih. Revizijo je izvršil inspektor poštne direkcije Pavlič, ki je pri tej priliki ugotovil primanjkljaj v znesku okrog 44.000 Din. Okrog polnočja je to svojo ugotovitev telefonično sporočil poštni direkciji v Ljubljani. Ko je pogodbeni poštar Vlado Doksa slišal ta razgovor, je potegnil iz žepa samokres in se na mestu ustrelil. Poginjal si je kroglo v glavo in je bil odveč ure podlegel poškodb. Primanjkljaj je nastal na ta način, da je Doksa pridržal zase denar, ki so ga kmetje plačali na pošti za davke. Kmetom je v redu izhajal potrdila, nakaznice pa je pozneje uničil. Ko je sedaj davkarja začela kmete ponovno tirjati, a so se ti izkazali s pravičnimi poštnimi potrdili, so prišli zadelci na sled in je bila odredjena revizija.

Doksa, ki je bil star šele 32 let, je bil pogodbeni poštar od julija 1932. Njegovo truplo so prepeljali v Središče, kjer je bil tudi pogreb.

Edina pozitivna stran v odporu proti Japoncem bi bila velika solidarnost Kitajcev napram tujcem, njihova odpornost kakršne nima nobena druga rasa in čustvo superiornosti napram Japoncem, ki jih smatrajo za barbarske vsiljivce, ki so svo kulturo prevzeli od Kitajcev, tehniko pa od belcev. Z ozirom na to stanje za Evropo ni praktično "rmene" nevarnosti, ki bi nastala šele, ako bi Japonska organizirala kitajske milijone in jim odkazala pravice prodiranja na zapad. Dasi so znani slični načrti japonskih nacionalistov, vendar se v danih razmerah ne kažejo niti prvi obrisi podobne možnosti.

Za bojkot so tudi v onih kitajskih pokrajinah, kjer nimata Kuomintang in Nanking nikake veljave, zelo ugodna tla. Gibanje samo pa bi postavilo Japonce v silno težaven položaj. Njihov izvoz na Kitajsko se je od leta 1918

ZAGONETKA DALJNEGA VZHODA

Na zasedbo Sanhaikwana, s čimer je Japonska prekorčila mandžursko mejo in napadla kraj nesporno kitajske suverenitete je uradna Kitajska odgovorila s protestno noto na Ligo narodov. Kakor stoje stvari v Ženevi, se Kitajska po izkustvih zadnjega leta pač ni mogla nadejati kake pomoči od ženevske institucije. Zato bi bila Kitajska popolnoma brez vsake obrambe, ako ne bi bil posegel v zadevo Kuomintang, ki je odredil splošen gospodarski bojkot proti Japoncem. Videli smo lansko leto, kako silno občutljivi so Japonci za te vrste borbo, saj so z vsvo silo napadli Sanghaj in ga skoro do tal porušili, ko so se v tem azijskem imperiju pokazali prvi znaki zavračanja japonskega blaga. Morda so taki prijemni učinkoviti za nekaj časa in na omejenem prostoru, za daljši pa se tudi kitajski odjemalci ne bo dals puškami in topovi goniti v prodajalne japonskega blaga.

Znano je, da tajne organizacije, bodisi politične ali stanovskostrokovne niso nikjer tako zelo razvite in prignane do popolnosti, kakor ravno na Kitajskem. Saj so bile te tajne zveze edina obramba državljana proti absolutizmu in brezobzirnemu izsesanju naroda po pokvarjeni birokraciji. V takih razmerah najde vsako tajno geslo zelo ugodna tla in ni dvoma, da se bo bojkot razvil do največjega obsega, lahko pa se dogodi, da bo postal dobrodošel povod za japonsko prodiranje v notranje kitajske pokrajine. Tokijski mogotci imajo načrt popolnega razbitja Kitajske in računajo pri tem z znanim dejstvom, da prebivalstvo bivšega "cesarstva sredine" ni enotno niti v kulturnem niti gospodarskem, političnem, jezikovnem in narodnem pogledu. Pri tem ne govorimo o obmejnih le po imenu kitajskih pokrajinah Tibetu, Sinkiangu, Mongoliji in Mandžuriji, marveč velja zadnja ugotovitev tudi za pokrajine prave Kitajske. Vrh tega kitajske množice nimajo prav nikakršnega domoljubnega čustvovanja do države, ker jim leta doslej ni nikoli nudila nikakršne ugodnosti marveč je povprečen državljan v njej videl le aparat za izsesavanje in zatiranje.

Edina pozitivna stran v odporu proti Japoncem bi bila velika solidarnost Kitajcev napram tujcem, njihova odpornost kakršne nima nobena druga rasa in čustvo superiornosti napram Japoncem, ki jih smatrajo za barbarske vsiljivce, ki so svo kulturo prevzeli od Kitajcev, tehniko pa od belcev. Z ozirom na to stanje za Evropo ni praktično "rmene" nevarnosti, ki bi nastala šele, ako bi Japonska organizirala kitajske milijone in jim odkazala pravice prodiranja na zapad. Dasi so znani slični načrti japonskih nacionalistov, vendar se v danih razmerah ne kažejo niti prvi obrisi podobne možnosti.

Za bojkot so tudi v onih kitajskih pokrajinah, kjer nimata Kuomintang in Nanking nikake veljave, zelo ugodna tla. Gibanje samo pa bi postavilo Japonce v silno težaven položaj. Njihov izvoz na Kitajsko se je od leta 1918

do 1923 podvojil, do leta 1930 pa se je znova zvišal za 30 odstotkov in dosega danes velikansko vrednost. Kar pa je še huje zadelo Kitajsko, je okoliščina, da je okretni Japonci sam začel učinkovito izpodrivati kitajski izvoz v tuje dežele. Ne samo, da je skrajno omejil svoje potrebe iz Kitajske, začel je izdelovati blago ti-pično kitajske znamke in z njim toče sinove nebeskega cesarstva na vsej črti. Iz teh površnih podatkov je razvidno, da Kitajcem res ne preostaja drugega nego izvajati najstrožji bojkot japonskega blaga.

Držanje sovjetov je Evropi velika aganka. Vidno je, da se je Moskva popolnoma obrnila od zapada na vzhod. Zavarovala si je hrbet s pogodbami s Poljsko in Francijo, odtegnila zapadnemu japonskemu komunizmu nekdanjo bogato podporo in se posvetila vzhodu. Narazumljivo je njeno postopanje, ko v isti sapi neti na Kitajskem protijaponski bojkot in zaključuje ogromne dobave nafte in petroleja za japonsko mornarico, obenem pa svet šušlja o tajni protijaponski pogodbi Rusije z Ameriko. Vrh vsega tega pa izdatno podpira kitajski komunizem in se pripravlja, da bi si pri delitvi "cesarstva sredine" zagotovila primeren delež. Moskva je na vzhodu povsod pričujoča, v vsakemu ognju pristavlja svoj lokomotivski kamin, na vseh koncih in krajih si greje železo: očitno so boljše stvari boljši politiki in boljši učenci zapadne diplomacije, nego so bili stari carski diplomatje. Zavarovali so si hrbet in osredotočili vse svoje sile proti azijskemu krilu države, da ga očisti in v pomnože svojo posest za obširne pokrajine, ki čakajo gospodarja in močne roke.

"DANSKI EDISON"

Pred dvema mesecema je nastopil neki Karel Andersen na Danskem s trditvijo, da je izumil aparat, s katerim lahko pridobi elektriko iz zraka. Kakor je v takšnih primerih običajno, se je kmalu našla skupina finančnikov, ki je bila voljna financirati izum, ne da bi ji ga izumitelj prej pokazal. Tem finančnikom ni bilo nič do tega, da ni bil Andersen noben strokovnjak, temveč navaden čevljarski pomočnik. Listi so v svojem navdušenju tudi razširjali fantastične vesti, na pr. da je Ford ponudil Andersenu milijon dolarjev in so zahtevali, naj stvar odkupi, vlada, da se ne bodo z njo okoriščali drugi. Do določene dne bi moral Andersen družbi svojih finančirjev predložiti aparat, a namestu tega je objavil izjavo, da ga je vrgel v morje, češ da ga je hotela družba ukamnit. Pozneje je na njeno tožbo vendarle poslal model tega aparata, ki se je pa izkazal za popolnoma nerabnega. Vendar se je baje osnoval drugi konsorcij, ki je pripravljen izkoristiti izum "danskega Edisona" — toda listi so že začeli razpravljati o tem, dali je mož res genialen izumitelj ali navaden stopar.

Peter Zgaga

GODOVANJE.

Kmalu po Božicu me je tako pritisnilo, da nisem vedel, kaj bo. Kdor me je slišal kašljati, mi je pljučnico prerokoval, drugi so me tolažili z influenco in hripjo, jaz sem pa vdano kašljal in rignal ko krajevski osel.

Nazadnje se je vse nekako zlepla razšlo.

Sredi prejšnjega tedna pride v uredništvo mlad visokošalec in pravi:

— Oče so rekli, da morate v soboto priti. Ne bo nič posebnega, samo pridite. God bodo praznovali.

— No, pa bom — sem rekel študentu, vedoč, da bi se Cenetu Oveci zmeril, če bi me ne bilo.

Cene Ovea in njegova žena sta srčno dobra človeka, ki nikdar ne silita v javnost, pa sta na naših slovenskih prireditvah in v našem društvenem življenju tako neumorno delavna, da se sleherni čudi njuni požrtvovalnosti.

Tiba sta, skromna in molčeca. V poštenem duhu vzgajata svoje otroke, vedra sta in rada vesela ter nimata pod božjim solnce m nobenega sovražnika.

Ceneta sem srečal v veži, pa mu nisem mogel seči v roko, ker je stiskal pod vsako pazduho prazno galono.

Na vprašanje, če prazne prenaša, je smeje odvrnil, da samo dolgi grede.

— Doli prazne, gori polne — se je nasmešnil — kar gori stopi, bosta že z Rozalo skomandirala, da ne boš žeje in lakote trpel.

In des ni bilo ne žeje ne lakote, ne krize ne depresije, pač pa tako zabaven in prijeten večer, kakoršnega že dolgo nisem preživel.

Posrečeno izbrana družba, v kateri sem edino jaz delal zga-zo.

Ko sem se hotel nekaj oglasiti, mi je Cenetova gospa zamašila usta z ogromno krvavico, mojstrskim izdelkom Šentjanzevega Čalija. Čali je možarsko govoril in je marsikatero tako natančno povedal, da je njegova boljša polovica odločno protestirala, češ, da ni res. Toda jaz Čaliju verjamem.

Rojaka Kobilea in Ručigaj sta skrbela za smeh in zabavo. Tako neprisiljeno in tako originalno, da bi ju z največjim veseljem in užitkom poslušal večer za večerom.

Klobasi je sledila slovenska vi-ža, ki je od vekomaj enaka ter se glasi: — Tak jej, no, tak pij no! To ni nič, kar si pojedel, to ni nič, kar si popil.

Želodan sem že zdavnaj ustregel, ne pa Cenetu in Rozali. — Le še in še in še! — sta me silila. Devetogubnik mi moral imeti, da bi bila zadovoljna z menoj.

Da brez muzike ni bilo, mi ni treba omenjati. Poleg Čalija so raztegovali meh se rojaki Jerman, Pelic in Keršmanec.

Zabavali smo se v dveh partijah: mladina posebej, mi starejši posebej.

Pred odhodom smo Cenetu iz vsega srea želeli, da bi še nešteto-krat obhajal svoj god v zdravju, sreči in zadovoljstvu.

Kazalec na uri je kazal že dve, ko smo se začeli odpravljati.

Mene je nekoliko skrbelo, ker je presneto žaltova hoditi v zgodnjih jutranjih urah iz New Yorka v New Jersey.

Pa je bil takoj pri rokah galantni Viktor Kobilea ter se mi je žrtvoval s svojim avtomobilom.

Pri slovesu sem dobil še obilno popotnico, da bi medpotoma ne omagal.

Voznja skozi Hollandov tunel pod reko Hudson je bila kaj prijetna.

Ko smo prispeli na jerseyško stran, sem od same sladkosti zadremal.

V avtomobilu je bilo udobno. Posadili so me namreč na zadnji sedež, poleg mene sta pa sedeli dve lepi in mladi gospe, tako da je bilo prijetno in mehko, kamorkoli sem se naslonil.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Din 200 \$ 3.50	Lir 100 \$ 5.70
Din 300 \$ 5.00	Lir 200 \$11.20
Din 400 \$ 6.75	Lir 300 \$16.40
Din 500 \$ 8.25	Lir 400 \$21.75
Din 1000 \$16.25	Lir 800 \$43.50
Din 2000 \$32.50	Lir 1600 \$87.00

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, pošljite v dinarjih ali lirah dovolj denarja za tolo pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " " 10.00 "	" 11.40
" " " 15.00 "	" 17.10
" " " 20.00 "	" 22.80
" " " 25.00 "	" 28.50
" " " 30.00 "	" 34.20
" " " 35.00 "	" 39.90
" " " 40.00 "	" 45.60
" " " 45.00 "	" 51.30
" " " 50.00 "	" 57.00

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Molite nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za prijemljive št.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PARIŠKI DOŽIVLJAJ

Ko sem se zarana prebudil, sem opazil, kako je sijal čudovit solnčni pramenček na mojo posteljo. Nehote sem sprožil roko za njim, da je preraz svetel pas moje dlan. Ne vem prav, zakaj, toda pri tem me je hipoma spreletela taka radost, kakor je do takrat še nisem nikdar občutil. Planil sem izpod odeje in sem se začel glasno prepevati oblačiti.

Ker se mi ni mudilo nikamor, nisem hitel posebej, da bi ne bilo prekmalu konec te nepojmljive sreče v meni. Ni mi ni bilo tistikrat v napoto. Celo brivje, ki mi je sicer eden najbolj nevspešnih opravkov na svetu, se mi je zdela nekam iumentno in lepo. In ko sem se spomnil, da sem napravil že skoro ves denar in da nisem prišli še do drugega meseca, sem se na prečuden način razveselil tega sicer ne baš prijetnega dejstva.

Ko sem se opravičil, sem se skrbno ogledal v velikem ogledalu, ki je bilo vdelano v omarina vrata. Nato sem veselo živigajajoč zavrnil po stopnicah.

V večer sem obesil ključ, pri vratih je stala lastnica hotela, pozdravil sem jo in ko sem ji pri tem nehote pogledal v obličje, sem zapazil v njem izraz neke prav posebne, popolnoma svojevrstne radosti. Bog vedi, kaj se ji je lepega pripetilo, ali sanjalo, da ji tako čudno žarijo lica? Potem sem stopil na ulico. Ko sem hotel zaviti mimo ogla, sem skoro zadel v starega francoskega oficirja z velikimi živimi brki. Zdrnil sem sem radi tega, toda komaj sem mu videl do vrha obraz sem v njem čudoma opazil isti izraz tihe blaženosti, kakor sem ga videl pri gospodinjstvem.

"Kaj je praznik danes, da je vse tako čudno veselo?" sem se tedaj nehote vprašal.

Začuden sem hitel po ulicah in sem izpraševal obzorne minoidce. Vsi so se smehljali, kakor da so prepolni iste nepojmljive sreče. Časih je bil seveda kdo od daleč videti zamisljen in mrkogled. Vendar sem čital ko vsa si bila tako blizu, da sva si lahko pogledala iz oči v oči, tudi v njem isto povsem edinstveno radost.

Ko pridem na sreda velikih boulevardov, kjer je množica prav posebno gosta, mi šine hipoma šezava misel v glavo, da bi pogledal tudi svoj lastni obraz, če ne razodeva morda tudi sam podobnih čustev, kakor sem jih videl v licih vseh minoidcev. Ostanem torej pred velikim izloženim oknom, katerega ozadje so tvorila ogledala v najrazličnejših lomnih kotih. V enem izmed njih ugledam svojo podobo in opazim strme, da mi žarijo oči v nekem prav posebnem ognju, ki ga do takrat še nisem poznal pri sebi. Pa me spreleti nekaj tako čudnega, da začnem drgetati po vsem telesu. Nekaj neznanega mi zasvira v sru, naglo narašča, me vzpenja višje in višje, razmahuje se prekipeva — in zdaj se mi

izvije iz prsi krič silne, brezemne radosti, da se razlega preko vseh koncev Pariza...

Ko se zavem, se ozrem pol sramotljivo, pol radovedno okoli sebe.

Ljudje so se začeli zbirati; izza nekega ogla se prikaže dva policijskega agenta.

Ne vem kaj mi je prišlo takrat na um. Z roko pomignem prvemu taksiu, ki je privozil mimo, šofetju zavpijem zadnjo številko ulice, ki je na drugi strani Seine ena najdaljših v Parizu in ki mi je prišla bog vedi po kakšnih čudnih, meni neznanih zvezah baš v tistem hipu na misel, sedem bliskoma v avto in zdrčim v njem preko širokih boulevardov.

Skozi stekleno okence, ki je zadaj na vozu, zapazim, da sta planila agenta, ki sta prihitela prej izza ogla, v drug taksi in mi zdaj v njem naglo sledita.

Čudno. To me ni niti najmanj vznemirilo. Sicer je res, da nisem občutil več tiste božanske radosti, kakor v trenutku, ko sem se videl v ogledalu, toda namesto te sem z neko izredno veselo napetostjo pričakoval poteka in izida pustolovščine, ki sem je nadejal ne vem zaradi katere hudomušne domisljice.

Prišli smo do nenavadno prometne ulice, kjer smo morali čakati, da gredo vozila, ki dirajo pravokotno na našo smer, mimo nas. Tedaj zapazim hipoma, da je prišel zasledujoči taksi tik do mojega. Njegova vrata so se že odpirala in iz njih je moled glavni policijski agent, kakor da je vsak hip pripravljen skočiti iz voza. Naglo zakličem šoferju — še danes mi zveni na uho moj, od pritaženega smeha trepetajoči glas — naj prikrži ulico nemudoma in za vsako ceno.

Šofer pokima z glavo, kakor da vso stvar dobro razume — vidim sem pri tem, kako so mu podrgnile tavalne ramena od skrivnostnega hitenja — in v naslednjem trenutku zdrkne njegov avtomobil kljub grozečim živigajajočim nadzorjočega stražnika med najhujši vrvež tramvajev, taksi in avtomoblov. Kakor kača se spretno prične skozi ulice. Ko dospje na nasprotno stran, obstane za desetinko sekunde, kakor da se hoče oddahniti za hip, nato zleti kakor strela skozi mesto, da so se tresle tlakovane ulice in so bobneli mostovi nad Seine pod njim. Zasledujoči voz je ostal daleč za nami.

Že sem se bal, da ste me agenta zgrešila. Toda pri prometnejši ulici sem zopet ugledal njun taksi, ki sem ga spoznal po njegovi kričavi zeleni barvi, za svojim. Pri bližal se je na par korakov, a zarijo oči v nekem prav posebnem ognju, ki ga do takrat še nisem poznal pri sebi. Pa me spreleti nekaj tako čudnega, da začnem drgetati po vsem telesu. Nekaj neznanega mi zasvira v sru, naglo narašča, me vzpenja višje in višje, razmahuje se prekipeva — in zdaj se mi

Iz Slovenije.

Ravnatelj Jeglič umrl.

9. januarja je preminil po daljšem bolehanju Janko Jeglič, žolški ravnatelj v pokoj. Pokojnik je bil nad 20 let občinski svetnik ljubljanski.

20 let ječe.

Pred letom se je primeril v Sp. Koršenič, občina Radoslavič pri Meti Nadelji, zločin, ki ga oblasti kljub najvestnejši preiskavi odslej niso mogla popolnoma jasnit. Lani 17. januarja zvečer je prišel, kakor opisuje žalostni dogodek obtožnica, k posestniku Kšelu v Spodnjih Koršeničih posestnikov sin France Stuhce in s slabotnim glasom prosil za pomoč. Z roko se je držal za trebuh, iz katerega mu je izvela kri. Povedal je samo, da so ga zdelali Pravedkovi fantje, nakar se je nezveste zgrudil. Takoj so ga prepeljali v ormoško bolnico, kjer se je za nekaj časa zavedel in ponovno izpovedal, da so ga Pravedkovi fantje. Nato se je znova onesvetoil in se ni več prebudil. Naslednji dan je izdihnil. Kroglja iz samokresa, ki je zadaj predrla telo, je prebila jetra in želodec in običala med črevami. Poškodba je bila absolutno smrtna.

Orožniki so takoj aretirali najstarejšega izmed treh Pravedkovi fantov, Francea, ki je bil v sporu s pokojnim Stuhcem, ker je ta prevzel njegovo dekel. Franceu Pravedku pa se je posrečilo po daljši preiskavi dokazati nedolžnost, nakar je bil izpuščen. Orožniki so pa zadevo obdržali v evidenci in kmalu izvedli, da ve za dejanskega morilec posestnika Marija Mihaličeva iz Bučkovec. Ko so jo orožniki zaslišali, je izpovedala, da ji je najmlajši Pravedkov fant Jože, ki je bil njen ljubimec še izza ranil let, priznal, da je on morilec.

Pri aretaciji je Jože zanikal, učen in da se hoče Mihaličeva s tem samo maščevati nad njim, ker je ni hotel poročiti, kar ji je bil svojačasno obljubil. Vendar se je moral zagovarjati pred velikim senatom mariborskega okrožnega sodišča. Dosledno zanika vsako krivdo. Navzoče so bile še mnogostevne priče, večinoma svoji obtoženci, ki so s svojimi izpovedbami skušali dokazati njegovo alibi, trdeč, da je bil Jože kritičnega večera doma. Razprava se je deloma vršila tudi tajno. Senat se je preprčil o obtoženi krivdi in je verjel izpovedbam Mihaličeve, nakar je bil Jože Pravedek po triurni razpravi obsojen na 2 let ječe in trajno izgubo državljskih pravic. Kazni ni sprejel in je vložil priziv.

Tedaj se hipoma dvigne velikán z zavilanim nosom in s črnimi brčami pod njim — njegov drobní drug se mi je videl kakor pohleven kužek, ki zvesto spremlja svojega gospoda; še za hip nisem dvomil, da bi si ne dal na mestu privihati svojega skrivljenega nosa, če bi se to le kako dalo, samo da bi bil podobnejši svojemú mogočnemu vzoru. Torej velikán zavpije nadme z glasom, da so zaženketale šipe v oknu.

"Sedaj pa kar z nami! Dovolj je že te komedije!" Pogledam ga ves zbezan in zaman se trudim spraviti besedico iz ust. S svojo orjaško sapo me pograbí za vrat in šepne pri tem svojemú drugu tako, da sem slísal razločno vse, kar je rekel: "Hvala bogu! Mesto se bo vendarle enkrat oddahnilo od tega lopova!"

Že sta me pritirala brezumno brančega se do vrat, ko me velikán hipoma izpusti in se zakrohoče na ves glas, da mu je silovito poskaloval trebuh pri tem.

"Gospod! To je najina zahvala za vašo res preljubeznivo potegavščino."

Dolgo sem še slísal, kako je odmeval njun gromki krohot po hodniku.

Planem k oknu in odgrnem zaveso, še ves trepetajoč od silnega razburjenja.

Prekrasno opoldansko sonce po-sije v sobo. Kar sama od sebe se mi upognejo kolena in kloneč glavo pred soncem prav do tal se potopim v tiho brezmejno radost.

L. T.

Narodila se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v ZDA — danes izide.

so nato seveda zbežali na vse strani. Na Plešnikove klice na pomoč so prihiteli ljudje iz gostilne in našli ranjenca v zadnjih zdihljajih pod drevesom.

Plešnik, ki je kmalu nato izdihnil, je imel razbito lobanjo, tako da so se videli možgani.

Vest o uboju v Šentjaizu se je kaj kmalu raznesla po vsej Saleški dolini in povsod zbudila ogorčenje.

Obupno dejanje mladega trgovskega vajenca v Ljutomeru.

Na praznik Treh kraljev si je končal v Ljutomeru mlado življenje trgovec Julij Bauer. Popoldne je v družbi par drugih trgovskih vajencev in tudi deklek popival v neki tukajšnji gostilni. Pri učenem gospodarju so ga pogrešili, in ko se je vrnil, so ga kajpada opomnili, da se ne spotepati po mestu. Nato je šel enkrat z doma kljub opominu, a se je hitro vrnil. Poslali so ga v

Pozor rojaki!

KADAR nameravate potovati v stari kraj;

KADAR hočete poslati denar v stari kraj;

KADAR potrebujete kake notarske posle —

se zaupno obrnite na nas, in postreženi boste točno in pošteno, kakor ste bili prej pri Sakserju. — Dolgoletna skušnja Vam to jamči.

Pišite po brezplačna navodila in pojasnila na

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

FRANK SAKSER

216 West 18th Street

New York, N. Y.

klet po premo, ker se dolgo časa ni vrnil, je šla ponj služkinja ter ga našla sedečega na kletnih stopnicah. Misteč, da je zaspal, ga je malec dergnila in dejala, naj že vendar prinese premo. Na svoje začudenje pa je opazila, da se je bil Bauer obesil, in sicer sedel. Poslali so takoj po zdravnika, ki pa je mogel ugotoviti le smrt.

Kaj je gnao 18-letnega mladčaka v prerano smrt, ni doela jasno. Že nekaj dni je bil precej molčeč in potrt. Najbrž je vmes neka ljubezenska zadeva, razen tega je vplivalo nanj, da so se fantje norčevali iz njega zaradi neke telesne hibe. V zadnjih časih je v prostih dneh popival v družbi fantov in deklet, za kar je bil grajan. Vse to je povzročilo duševno depresijo, v kateri si je želel življenje. Bauer je bil iz premožne rodbine v Črešoveh, kjer je oče mesar in gostilničar. Truplo so prepeljali v Beltince, kjer je pokopan na židovskem pokopališču.

Požigov na Spodnji Polskavi ni konec.

Mirne prebivalce Spodnje Polskave razburjajo neprestani požigi. Ne mine teden ali dva, da ne

bi gorelo pri tem ali onem posestniku. Tako je zadnja doba požar upepelil posestnik Samasturu, Stureu, Žagarjevi, Hrastniku in Lahu lepa gospodarska poslopja in škoda je že zelo velika. Polskavčani so organizirali nočno stražo, a kljub temu požiga zlobna roka naprej.

10. januarja zvečer je zopet postal žrtev požigalec ugledni posestnik Franc Lah. Ni še dolgo, ko si je postavil novo gospodarsko poslopje na prejšnjem gozdu. Pred kratkim so njegovi domači komaj pogasili, ko je začelo goreti v seniku. Ali tokrat se je zlobni roki posrečilo podtakniti tako, da so domači opazili ogenj šele, ko je začelo že močno goreti. Pomoči ni več bilo. Na gospodarskem poslopiju je bilo veliko sena, slame in poljskih pridelkov. Rešili so samo vozove in živino. K požaru so takoj prihiteli domači gasilci in tovariši iz Zgornje Polskave in so storili kar se je dalo. Prišli so tudi orožniki iz Pragerskega in so še tisto noč prišli nekega slabomnega fantka, ki je baje pred požigom stikal tam okoli. V koliko pa je sum glede njega utemeljen, bo dognala vestna vsestranska preiskava.

Kakšnega mnenja ste Vi?

VSEBINA KOLEDARJA ZA 1933.

PESEM. — KOLEDARSKI DEL. — 350 LET GREGORIJSKEGA KOLEDARJA. (Nastanek in razvoj Koledarja). — "BEAUTIFUL OHIO". (V kakšni luči vidi FRANK TROHA državo, v kateri prebiva). — PRVI, KI JE SKOČIL S PADALOM. (Nekaka padala so poznali že v 17. stoletju). — ARISTIDE BRIAND. (Pogreb slavnega francoskega državnika). — Strupi v gospodinjstvu. (Par navodil gospodinjstvom). — SPOMINI NA VERMONT. (M. RUPNIK opisuje svoje doživljanje na "Zeleni gori"). — USODA BIVŠIH. (Usoda carskega častnika pod boljševiki). — DOGODBA V ŽIBERSAH. (Kako se je "zamaknila" Korenova Rezika). — ZAGONETNA INDIJA. (Dežela, katere zapadni svet ne more pojmiti). — SRAMEŽLJIV SNUBEC. (Ljubka povet o snuben, ki je dosegel svoj ideal). — DOGODIVČINE SLOVENCE MED INDIJANCI IN ESKIMI. (Planinski je izmed vseh Slovencev prodril najdalje na Sever). — ČUDNE NESREČE. (Zanimivo poročilo zavarovalniške družbe). — Spomini gozdarjeve žene. (Pretrsljiva zgodba matere, ki jo je napisal F. TROHA). — ZGODBA PEČLARJA. — (M. RUPNIK je izborno orisal pečlarja Muharja). — PISKAČ. (Povest iz sodobne Rusije). — KAJ PRIČA JO ZVEZDE O ŽENSKAH. (Vsaka ženska lahko izve kaj zanimivega o sebi). — PRIZORI IZ BODOČE VOJNE. (Kdor prečita ta opis, dobi vpogled v strahoto bodoče vojne). — VOHUNSTVO MED VOJNO. (Kakšnih sredstev se poslužujejo vojuni). — TREPANG. (Življenje na dnu morja). — FRANKLIN D. ROOSEVELT. (Življenjepis bodočega predsednika Združenih držav). — IN ŠE CELA VRSTA ČLANKOV, PESMI IN SLIK.

Ali ni to čtivo vredno 50c za Vas?

TA KNJIGA JE ZA AMER. SLOVENCE NAJVEČJE VREDNOSTI

Naročite Slovenic Publishing Co. še danes 216 West 18th Street New York City

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Tri lepe sestre.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

31

(Nadaljevanje.)

— Slikam samo, kar me zanima, ako je lepo ali grdo — to je vseeno. Toda moram biti poleg s celo dušo. Oprostite mi, ako govorim tako odkrito in nekaj povem, kar mogoče mislite, da ni dostojno. Pri lepoti grofice Dore Bernhausenove sem hladen, ker ji manjka duše do njene popolnosti. Boginja je, toda za mene so samo ljudje z gorkim smehom. Zdi se mi, da vaša gospa soproga nosi včasih masko na svojem obrazu, zato se mi zdi, da nisem kos nalogi, ki mi jo stavite in ne vem, če bi jo mogel popolno rešiti.

— Ali ne čutite nikake zapeljivosti, da bi s čopičem našli, kaj tiči za to masko?

— Izogniti se hočem razočaranju. Ko bi bil kipar, kateremu je poglavitna stvar lepa oblika, bi bilo kaj drugega.

— Zelo odkriti ste, gospod Florstedt.

— Ali ni to lastnost, katero pri človeku cenimo?

— Torej mislite, da je moja žena brez srca?

— Tega ne trdim. In s tem mi bi tudi bilo preveč rečeno.

Florstedt vidi, kako svetnik kima pred se. Kdo bi tudi mogel boljše vedeti, kot mož, kako brezsrčna je bila Dora in ga je pri vsem tem vedno znova razvnela.

Gostje so odšli.

Za trenutek stoji Dora pred lestence. Česar se je bilo mnogim damam izogibati — žareče svetlobe, tega njej ni bilo treba, kajti njena lepota pri tem ni trpela škode. Kot starinski kip je izgledala v svoji beli obleki.

Žarečih oči jo gleda njen mož. Prime jo za roko.

Začuden ga pogleda.

— Kaj hočeš?

— Da mi hvaležnost, ki si mi jo dolžna, tudi pokažeš. Med vsemi si najlepša —

— Potem bodi zadovoljen z zavestjo, da imenuješ najlepšo za svojo posest! — odvrne z nekakim zaničevanjem.

— Ne bodi vedno tako mrzla, Dora! S tem samo škoduješ svoji lepoti. Daj ji življenje in dušo, potem si še popolna.

Dora se zasmije.

— Kdo ti je vtil v glavo to modrost?

— Slikar Florstedt.

— On? Kako pride do tega?

— Prosil sem ga, da bi te slikal. Pa navzlic visokemu plačilu, ki sem mu ga ponudil, je kratkomočno odklonil, ker mu tvoja lepota brez duše ne ugaja. Premrzla si, brez duše, brez srca. Ali ti sodba takega umetnika, kot je Florstedt ne pomeni nič?

Dora tesno stisne ustnice. Njen ponos je bil globoko ranjen. Ošabno mu odgovori:

— Dobro je tako! — Kajti vseeno ne bi hotela sedeti, da me slika.

— O, Dora, z majhno prijaznostjo bi me vendarle mogla osrečiti — meen, ki vidi v tebi svojo posest —

— Da, posest, to je prava beseda. Pa vendar se ne čutim za stvar, s katero bi mogel kdo razpolagati po svoji volji. Človek sem! In ne ljubim te. — Pusti me tedaj! Pozno je že in zaspana sem!

Hosemann pa jo privije k sebi. Njegova sapa, ki je dišala po vinu, se ji je gnjusila. Navzlic temu, da se mu z vso silo upira, pri tistih ustnicah na njeno lice, oči in ustnice.

Polna gnjuva ga udari v obraz.

Do skrajnosti raztogoten jo krepko strese.

— Ti, ti si upaš — ti ošabna beraška princeza! Pokozal ti bom, kdo je tukaj gospodar! Louisu Hosemannu ni treba kleče plaziti pred teboj!

S spretno kretnostjo se ji posreči izvit se njegovemu trdemu prijemu. Njena biserna ovratna verižica pa se pri tem strga. Toda ne skloni se za dragoceni biseri, ki so se kotahili po preprogi. Stegne se do svoje popolne visokosti in motri svojega moža z zaničevalnim pogledom.

Hosemann se ji zaničljivo zasmije.

— Samo pokaži izraz razžaljene kraljice! Ravno ti imaš povod za to — ti, hči svojega očeta!

— Pusti mojega očeta, grofa Bernhausena, pri tem v miru!

— Nikar ne bodi tako ponosna na ime Bernhausen! Četudi se ti zdi ime Hosemann še tako smešno, pri poštenih ljudeh ima večji ugled, kot pa ime tvojega očeta! Vesela bi morala biti, da sem ti dal svoje ime, tebi, hčeri — goljufa!

Dora se strese, kot bi jo udaril z bičem. Vsaka kaplja krvi ji izginje iz obraza.

— Zakaj se je baron Bibra streljal s tvojim očetom? Ker je zapazil isto kot jaz — samo da ni molčal, kot sem molčal jaz in samo iz slepe ljubezni do tebe — samo da veš: tvoj oče igra in goljufa!

— Ti — ti lažeš! — zakriči Dora ježno.

— Ali mi ne verjameš? Potem pa boš saj verjela njegovi pismeni izjavi, v kateri mi potrjuje, da sem ga zalotil, ko je zamenjal kart. Potrudi se samo in pojdi z menoj v mojo pisarno — tam ti bom pokazal. Nočeh? Ali hočeš rajši sama vprašati gospoda grofa, ali pa naj v tvoji prisotnosti vprašam barona Bibro, zakaj sta se dvobojevala? Izogniti se mi ne bo mogel. Zakaj je Bibra pustil tvojo sestro in se je poročil z mlado Amerikanko? Ne, prav nič ti ni treba jahati visokega konja. Mnogo bolj, kot pa ti je ljubo, bi se te ljudje mogli izogibati, kot želiš, da bi se te jaz izogibal.

Gotovo ni razumela, kaj je mislil.

— Da, Dora, o svojem čustvovanju do mene si govorila s svojo sestro Gizelo z besedami, ki so bile popolnoma jasne. Spmni se dneva malo pred najino poroko, ko sem ti poln srce prinesel biserno verižico.

Zdaj je razumela. Počasi se ji vrne na lice rdečica. Da, popolnoma dobro se spominja, kaj ji je tedaj rekla. In vse to je slišal!

— Da, ljubil sem te, Dora in samo malo tvoje naklonjenosti bi me osrečilo. Toda najin zakon si vedno gledala iz trgoškega stališča in si mi vendar ostala dolžna te cene. Dolgo sem imel potpljenja s teboj — od danes naprej je temu konec! Tako brezmejnja ni tvoja moč nad menoj, kot si domišljuješ. Vsaka stvar ima svoj konec, gospa Dora Hosemann! Kako se ti zdi to ime smešno — nosiš ga vendarle!

Kot preganjana zver zbeži Dora v svojo spalnico, se zaklene in vrže na posteljo.

Njen oče jo je tedaj prodal! Prodana je bila za ceno molččnosti možu, ki ga je sovražila!

(Dalje prihodnjiš).

Sliko, ki jo vidite zgoraj, je naslikal slavn slikar in portretist Howard Chandler Christy, ki že več let uživa sloves najbolj znanega ameriškega slikarja. Portretiral je predsednika, vladarje tujih držav in odlične osebnosti v vseh delih sveta.

Slika, ki je oglaš za Lucky Strike Cigarette, dokazuje, da se izdelovalci teh znanih cigaret ne plaše stroškov niti pri izdelova-

nju svojega izdelka niti pri naročanju slik za oglaš pri najboljših umetnikih.

Kadileci so že zdavnaj pronašli, da je v Luckies posebno dobrota, kakoršne ni v drugih cigaretah. Vseposvobod kadileci uživajo Lucky Strike dišečo mešanico najbolj izbranega turškega in domačega tobaka, ki postane še bolj mil vsled posebnega procesa pra-

ženja. Zaraditega so Lucky Strike tako priljubljene. Praženje je bilo ustvarjeno za Lucky Strike in nobena druga cigareta na svetu ga nima. Fin tobak, ki je uporabljen v Lucky Strike, je obogaten in izčiščen potom praženja. Vsled tega priznavajo kadileci vseposvobod Lucky Strike kot najbolj milo cigareto. To je cigareta, ki zadovolji najbolj izbirnega kadileca.

NAJLEPŠA SMRT

Odgovor na vprašanje, katera je najlepša smrt, je že z vsakega drugega stališča težak, z znanstvenega pa še posebej.

Kaj je sploh smrt? In kaj je življenje? Znanstvenik mora tu predvsem ugotoviti, da se vsa dogajanja, ki jih označujemo v splošnem z besedo "življenje", v ničemer ne razločujejo od dogajanj v svetovju, ki ga splošno imenujemo "svetovje mrtvih stvari". Tudi v tem svetovju moremo ugotoviti vse znake živega sveta: delitev pojedinih tvorov (na pr. kristalnih), staranje (pri nekkih kemičnih raztopinah in kovinah) itd. Šele po celokupnosti vseh dogajanj se živi svet razlikuje od mrtvega sveta.

"Živa substancia" sama na sebi se istakne v bistvu ne razlikuje od mrtve substance. Tako sestoji iz istih snovi kakor ta in njeno zgradnjo zasledimo tudi v neživi substanci.

Šele po organizaciji določenih snovi se razlikujeta druga od druge. "Smrt" bi tedaj morda opredelil kot trenutek, v katerem se prenehala vsa omenjena dogajanja in jih tudi ne moremo več ugotoviti. Da gre za vsoto vseh teh dogajanj, je lahko dokazati. Saj smrt, oziroma umiranje se vrši v vsakem organizmu neoprenehoma, ne da bi zaraditega umrl ves organizem. Pri gnilju odmirajo na pr. tisoči in tisoči stanič, a šele če doseže ta umiranje neko določeno stopnjo, umre organizem v celoti. Tudi smrt, oziroma težka poškodba življenjsko važnih organov, srea, možganov, hrbeničnega mozga itd. lahko povzroči to splošno smrt. A tudi tukaj je treba nekaj pripomniti: Običajno govorimo o smrti, kadar prenehajo delovati ti tako zvani življenjsko važni organi. S fiziološkega stališča pa to nikakor ni

povsem točno. Poznamo primere, da so v nekem bitju, tudi v človeku, prenehale absolutno vse funkcije teh organov, na pr. utrip, dihanje, čutenje posameznika tkiva iz teh bitij pa so presadili na drugo bitje ali redivo in so žive la ter celo rasla dalje. Nasprotno so dosegli pri popolnoma mrtvem bitju, da so posamezni njegovi življenjsko važni organi, presajeni v primerne okoliščine, živeli še dolgo časa po splošni smrti tega bitja.

S fizičnega stališča smrt tedaj ni časovna točka, temveč časovna daljica. In tu pridemo do odgovora na vprašanje, ki smo si ga postavili v začetku, namreč na vprašanje o najlepši smrti.

Človek namreč sploh ni sposoben, da bi fizično čutil vse spremembe, ki vodijo njegovo telo v smrt ali ne — v obeh primerih se te spremembe namreč načelno ne razlikujejo. Človek občuti lahko samo bolečine, s katerimi je zvezan proces smrti, in najlepša smrt mora biti potemtakem smrt brez bolečin. In tu je treba pripomniti še nekaj.

Če se ranimo na kakršnekoli mestu telesa, ne začutimo bolečine v istem trenutku, temveč šele čez določen čas, kolikor ga potrebujejo žveci, da "brzojavijo" s tega mesta občutek bolečine do možganov. Zato moremo domnevati, da so v vojni umrli v smrti brez bolečine, torej s tega stališča "najlepši smrti", tisti, ki so postali žrte strela v glavo, pri čemer je strel možgane razdeljal in jih napravil nesposobne za občutek bolečine. "Lepa" smrt bi bila v tej zvezi tudi smrt pod giljotino.

Pri mnogih boleznih lahko govorimo o smrti brez bolečin celo tedaj, če vsi zunanji znaki govore na videz drugače. Tako na pr. pri navidezno tako boleznih boleznih dihalnih organov. Čim pristaneta krvni obtok in dihanje neredna ter slabotnejša, se v krvi prične kopičiti ogljikova kislina. Tu pa učinkuje kot dobrodejen omamljuč strup.

Živi in možgani postanejo neobčutljivi in bolnik zapade v stanje, ki je prilično podobno spanju. Tudi strašnega hropenja med agonijo in krčevitih streljajev telesa ne čuti več.

Pri drugih boleznih povzročajo isto neobčutljivost bakterije. Že davno pred smrtjo nastopi tu omrtvilenost živčnega sistema, tako da se umirajoči ne zaveda več svojega stanja. V drugih primerih vodita spet splošna izčrpanost ali oslabeitev srea do pokojnega konca brez bolečin. Velik pomen ima tudi duševno stanje umirajočega, kajti če se je ta vdal že prej neizbežnosti smrti in je ne smatra za nič strašnega, tedaj zaj res ne bo tako strašno. Vsakakor pa moramo biti v vsakem primeru zelo obzirni in previdni ob

umirajočih ter moramo upoštevati, da jim sluh med vsemi čuti vedinoma najpozneje preneha delovati in da jim lahko prizadenemo z nepredvidim govorjenjem še v zadnjem trenutku bridkost, tudi če so na zunanji videti povsem brezbržni.

K sreči je tudi medicinska sposobna, da olajša bolnikom in trpečim zadnje ure z uporabo primernih sredstev, ki jih uspavajo. Proti smrti ni nobenega leka, pravi pregovor, toda za mirno in lepo smrt jih je dovolj — in tudi v tem je nekaj tolažbe.

20 MILIJONOV BREZPOSELNIH

V Ženevi se je te dni začela konferenca, ki jo je sklical Mednarodni urad za delo. Namen zborovanja, ki se ga po svojih zastopnikih udeležuje 28 držav, med njimi vse evropske velike in male sile, je najti način in sredstva za omiljenje strašne brezposelnosti po vsem svetu. Zborovanja se udeležujejo tudi predstavniki delavcev in delodajalcev. Ameriška vlada ima na konferenci opazovalec.

Udeležencem zborovanja je Mednarodni urad za delo dostavil pregled o brezposelnosti v posameznih državah na sretno. Po teh podatkih je danes približno 30 milijonov brezposelnih. Izpadek njih zaslužka cenijo na približno 105 milijard zlatih frankov.

Mednarodni urad za delo vidi edini izhod iz te splošne krize v skrajšanju tedenskega delovnega urnika od dosedanjih povprečnih 8 ur dnevno na 40 ur tedensko, zato predlaga vladam, odnosno njih zastopnikom enoten mednarodni sporazum o 40-urnem delovnem tednu. Zastopnik francoskih strokovnih organizacij Leon Jounaux je izjavil, da je edino s tem mogoče priti v okom sedanji gospodarski krizi. Opisal je blazno in nesmotno povečevanje produkcije, ki je vrglo ljudi v sedanjo bedo, ki dela sramoto civilizaciji starega in novega sveta. Sedanji položaj je tem opasnejši, ker krči pot socialnim in političnim nevarnostim.

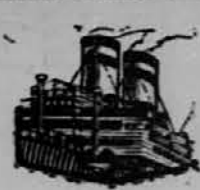
K temu bi še bilo pripomniti, da ni danes akutna le kriza ročnih, ampak tudi duševnih delavcev. V Nemčiji je n. pr. dognano dejstvo, da je skoro pol milijona moškega in ženskega naraščaja brez kruha, ki se zaradi brezposelnosti potepa okrog. Brezposelnost najhuje prizadeva doraščajočo mladino, ki namerja svoje korake po svetu, namesto da bi prišla za delo. Močno se pozna kriza tudi pri abiturientih višjih šol. Nemčija ima danes 300 tisoč ljudi, ki živijo od akademskih poklicev. Za njimi pa stoji že armada 500.000 absolventov univerz, ki so brez kruha ali pa nezadostno preskrbljeni. Ti problemi dajo resno misliti vsakomur in če jih ne bodo rešili odgovorni činitelji, bodo pospešili njih rešitev brezposelnosti sami.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA

JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berile

(ENGLISH SLOVENE READ-ALL)

Bivna cena

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

216 West 18th Street

New York City

SHIPPING NEWS

25. januarja:

Manhattan v Havre

New York v Cherbourg

26. januarja:

Berengaria v Cherbourg

28. januarja:

Lafayette v Havre

31. januarja:

Europa v Bremen

1. februarja:

Albert Hallin v Cherbourg

3. februarja:

Aquitania v Cherbourg

4. februarja:

Conte di Savoia v Genoa

7. februarja:

Bremen v Bremen

8. februarja:

Leviathan v Cherbourg

Hamburg v Cherbourg

10. februarja:

Olympic v Cherbourg

Paris v Havre

15. februarja:

Berengaria v Cherbourg

16. februarja:

Deutschland v Cherbourg

17. februarja:

Europa v Bremen

18. februarja:

Champlain v Havre

19. februarja:

Bremen v Bremen

22. februarja:

Conte di Savoia v Genoa

25. februarja:

Majestic v Cherbourg

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

Na hitrem Ekspresnem Parniku

PARIS

10. FEBRUARJA

4. Marca — 24. Marca

LAFAYETTE

28. Januarja — 18. Marca

CHAMPLAIN

18. Februarja — 11. Marca

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenice agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

POZOR

Nasha zaloga Blaznikovih Pratik je pošla. — V zalogi imamo še Slovensko-Amerikanski Koledar, ki stane samo 50 centov.

Uprava Glas Naroda

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE

POVESTI in ROMANI

SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN